

[Steen Folke]

men jeg er også klar over, at flere medlemmer af landsrådet for nylig har udtrykt stor betænkelighed ved dette lovforslag og i hvert fald ved visse dele af dette lovforslag. Nu har hr. Lars Emil Johansen jo også givet udtryk for en i virkeligheden ret negativ holdning til lovforslaget, så man kan ikke uden videre sige, at det er noget særlig helhjertet ønske fra grønlandsk side at få gennemført denne lovgivning.

Det alvorligste element i lovforslaget er efter min vurdering – og det har der vistnok været enighed om – at man fortsat vil sende dømte grønlændere til institutioner i Danmark. Jeg mener, at man kun kan betegne dette som en form for deportation, og jeg synes, det er særdeles beklageligt, at man lægger op til, at der fortsat skal deporteres dømte grønlændere til Danmark, først og fremmest til forvaringsanstalten i Herstedvester.

Jeg tror nok, at Grønlandsudvalgets besøg i Herstedvester gjorde et vist indtryk på alle os, der deltog i besøget, og jeg mener også, at dette besøg og forskellige andre ting har medført, at der i udvalgsbetænkningen nu er inddraget nogle udtalelser, som for så vidt går i en rigtig retning. Jeg hæfter mig ved, at udvalget bl. a. udtaler, at man ikke er i tvivl om, at mulighederne for at resocialisere de dømte grønlændere vil være langt større, når der skabes mulighed for, at man kan undgå at overføre dem til afsoning i Danmark, ligesom man i det hele taget vil kunne undgå en række menneskeligt uheldige konsekvenser af en tvungen overflytning til en institution i Danmark.

Jeg synes, det er godt, at udvalget har kunnet enes om at erkende dette, som efter min mening er helt oplagt rigtigt. Problemet er, at selv om dette er erkendt i udvalget, så er der ikke nogen som helst garantier for, at der sker en sådan udbygning af institutionerne i Grønland, at man i løbet af et par år – længere skulle det nødig tage efter min mening – kan undgå fuldstændig at sende dømte grønlændere til Herstedvester. Der er ingen garantier i dette forslag, og sådan som loven udformes, vil man kunne fortsætte med det i mange år.

Ministeren har stillet ændringsforslag, først og fremmest til § 104, et ændringsforslag, som indebærer, at denne deportation af dømte grønlændere ikke skal have større om-

fang end hidtil. Det var der nemlig lagt op til i lovforslaget i den oprindelige udformning. Nu vel. Man har trukket den oprindelige formulering tilbage med ændringsforslaget, således at der nu kun lægges op til, at denne deportation skal ske i samme omfang, som den sker for øjeblikket. Men dette er også efter VS' opfattelse helt uacceptabelt.

Jeg vil godt nævne, at når ændringsforslaget overhovedet er kommet, så er det nok ikke mindst det grønlandske rådgivningskontors, PØKs, indsats, som har spillet en rolle. Men selv i den nye udformning, hvor der altså ikke lægges op til at overføre grønlændere i større omfang end hidtil til afsoning i Danmark, så mener jeg, at § 104 er uacceptabel, og det gælder først og fremmest § 104, stk. 2, som klart lægger op til, at man kan fortætte med at overføre grønlændere til Danmark efter samme kriterier og i samme omfang som hidtil.

Jeg bemærkede under vores besøg i Herstedvester overlæge Marianne Schiølers udtalelser, som tydeligt gav udtryk for, at langt de fleste af dem, som kom til Herstedvester, med fordel kunne behandles på forskellig måde i Grønland. Der var tale om, hvad overlæge Marianne Schiøler kaldte karakterafvigere og miljøskadede, som udmærket ville kunne behandles i Grønland, hvis man fik de nødvendige ressourcer hertil, først og fremmest en udbygning af den psykiatriske afdeling på Dronning Ingrid's Hospital i Godthåb. Jeg er godt klar over, at der ligger planer om en sådan udbygning, men jeg mener, at vi må have nogle håndfaste garantier for, at det sker, og at det sker inden for en meget overskuelig fremtid. Det har vi desværre ikke fået i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag.

På baggrund af det, jeg her har sagt, og den principielle holdning, som jeg også gav udtryk for ved første behandling af lovforslaget, må jeg sige, at VS stemmer imod lovforslaget ved tredje behandling, og i konsekvens af det, jeg har sagt, vil vil undlade at stemme om de ændringsforslag, der er stillet.

Steenholdt (Grønl.):

Jeg har den samme undskyldning som min kollega, hvad udvalgsarbejdet i folketinget angår, på grund af mit arbejde i landsrådet.